

OMRÅDE AV RIKSINTRESSE FÖR NATURVÅRD I VÄSTMANLANDS LÄN

Områdesnummer: NRO 19029

Områdesnamn: Skutteröarkipelagen

Kommun: Västerås (1980)

Kartblad: 10G NO

Area: 424 ha varav 249 ha vatten

Naturgeografisk region: 24 Svealands sprickdalsterräng med lerslättdalar och sjöbäcken

Landskapsform: Slätt med lägre relativ höjd än 20 m.

Riksvärde:

Skärgårdslandskap

Ädellövskog - flora, fauna

Värdeomdöme: Mälaröar med värdefulla ädellövförekomster, bl a av gamla grova lindar med stora mängder mistel. Rik flora och fauna knuten till ädellövskog och naturskogsmiljöer.

Huvudkriterier:

A. Område med framstående exempel på landskapstyper eller naturtyper som särskilt väl visar landskapets utveckling samt processer och naturlig utveckling i olika ekologiska system.

C. Område med sällsynta naturtyper, hotade eller sårbara biotoper och arter

Stödkriterier: 6 (raritet), 9 (funktion)

Förutsättningar för bevarande: Naturskogspartier undantas från skogsbruk. I övrigt naturvårdsinriktad skogsskötsel.

Säkerställande och internationell status: Kalvholmen är naturreservat samt Natura 2000-område.

Områdets huvuddrag: På **Kalvholmen** är trädkiktet mångformigt och varierande. Ön kantas typiskt av en zon med klibbal och enstaka knäckepilar men även brakved och sälgräs är frekventa. Ställvis förekommer även gråvide och jolster invid strandkanten. Ovanför

Av riksintresse enligt Naturvårdsverkets beslut 2000-02-09. Skogsbrukade delar ingår ej!

strandzonen vidtar i de båda svackorna - en i NV och en i O - där finjorden är djupare en skog fortfarande rik på klibbal men med ett stort inslag av hägg och alm. Högre upp i de båda svackorna vidtar en almdominerad skog där träden ännu ej är särskilt grova. Ovanför almskogen är ön torrare och här växer en granrik lövskog med gran, asp och björk som dominerar. Över hela ön finns spridda, kraftigt mistelbevuxna och delvis mycket grova lindarna som utgör en egen och betydligt äldre generation skogsträd på ön. Linden tycks ha kraft att i det nu slutna skogstäcket spontant föryngras sig och flera livskraftiga ungräd finns. Linden växer främst i de något torrare delarna av ön. Spritt på ön förekommer även ek, ask och lönn, samt i anslutning till bergspartierna tall. Buskskiktet är mycket tätt och rikt utbildat på ön och har två olika nivåer. Den övre nivån domineras av hassel men hit kan man även räkna ungräd av de olika skogsträden. Den undre nivån är mycket tät och består mestadels av måbär och skogstry. I mindre utsträckning förekommer även nypon, olvon, krusbär och berberis. Det lösa jordlagret är lerrikt och kalkhaltigt vilket sätter sin prägel på floran och en lång rad lundväxter finns på ön. Kryptogamfloran och insektsfaunan är dokumenterat mycket rik med ett flertal rödlistade arter.

Skutterön är i den västra delen hög och klippig och i den östra mer flack. Hällmarkerna i väster är tallskogsbevuxna medan lövskog och rester av ängsmark täcker östra delen av ön. Från botanisk synpunkt är den östra delen värdefullast med gamla mistelbemängda lindar. Denna del ger ett lövurskogsartad intryck. Floran är rik med ett betydande inslag av kvardröjande ängsväxter. Sårlåka har på Skutterön en av sina få lokaler i länet. Till de gamla lindarna och lövskogen i övrigt är knuten en mycket rik insektsfauna med ett flertal rödlistade arter. I barrskogsdelarna har vissa avverkningar utförts i sen tid.

Saxgarn är den näst Skutterön största av öarna. Öns norra del domineras av barrskog och den södra av lövskog. Även här finns åtskilliga gamla mistellindar. År 1964 fanns här 8000 mistlar. Den mistelbemängda lövskogen kan också tillmätas ett mycket stort entomologiskt intresse.

Harklinten är bevuxen med en blandskog. Bl a finns här åtskilliga gamla insektsangripna sälgar. På öns östsidan finns blomsterrika hällmarker. Lokalt finns en rik lundflora. Harklinten är ett viktigt komplement till de övriga öarna genom förekomsten av viktiga kryptogam- och evertebratbiotoper.

Hela övärlden är av mycket stort värde för fågellivet. Särskilt häckfågelfaunan knuten till lövskogen är värd att framhållas. Därutöver finns bl a flera häckningar av fiskgjuse på öarna.

Anmärkningar: NVP 80:67.

Litteratur:

Andersson, L & Appelquist, T 1982: Inventering av kryptogamfloran och skalbaggsfaunan i naturreservatet Kalvholmen. Manuskript, länsstyrelsen

Bråkenhielm, S (red) 1982: Inventering av urskogsartade områden i Södra Sverige. SNV PM 1508

Länsstyrelsen 1981: Beslut om bildande av Kalvholmens naturreservat.

Marklund, S 1975: Skutteröarkipelagen, allmän naturinventering. Länsstyrelsen informerar 1975:16

Wallden, B 1955: Västeråstraktens växt- och djurliv. VLT.

Registerblad upprättat 1987-01-20, reviderat 1999-02-15 (E. Marklund)

NRO 19029 SKUTTERÖARKIPELAGEN

Skala 1:20 000

— förslag till gräns för riksintresse

 naturreservat

